

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 15 Marca v. s. 1829 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 6 marca.

(z Ruskiego Inwalida).

CESARZ JEGO MOŚĆ przez najwyższe dyploma-
ta raczył najłaskawiej:

D. 8 lutego, generała majora, *Perrena 1*, zarządającego wzorową brygadą artylleryi i szkołą, na okazanie MONARSZEGO zadowolenia ze służby, gorliwością odznaczający się, mianować kawalerem orderu s. *Anny* pierwszej klasy.

D. 14 lutego, w nagrodę odznaczającego się męstwa i roztropnych rozporządzeń, okazanych w bitwie z Turkami d. 18 września 1828 r., generała majora, *Czeremisinowa 1go*, naczelnika artylleryi 7go korpusu pieszego, udarować brylantowaną ozdobą orderu s. *Anny* 1szej klasy.

D. 16 lutego, w nagrodę odznaczającego się męstwa i roztropnych rozporządzeń, w czasie oblężenia i wzięcia twierdzy tureckiej *Poti*, generała majora *Hesse*, dowódcę 3ciej brygady 22giej dywizyi pieszej, mianował kawalerem orderu s. *Anny* 1szej klasy.

D. 16 lutego, na okazanie MONARSZEGO zadowolenia ku odznaczającym się zasługom i wzorowej waleczności, okazanej w czasie oblężenia i wzięcia twierdzy *Poti*, generała porucznika, Panującego Xiążęcia Mingrelii, *Dadjanowa*, udarować brylantowanymi znakami orderu s. *Anny* 1szej klasy.

D. 17 lutego, moskiewskiego synodalnego kantora czionka i tamiecznego wielkiego soboru Wniebowzięcia protoprezbitera, Jakóba *Dmitrjewa*, którego długa i odznaczająca się służba Kościołowi, a szczególniej rychłe ukończenie poruczonego mu rozdzielenia interesów, odnoszących się do Kościoła Greko-Rossyjskiego w Królestwie Polskiem, zjednały MONARSZE zadowolenie, policzyć do orderu s. Równego z Apostołami Xiążęcia *Włodzimierza* 2giej klasy.

— Przez rozkaz najwyższy pod dniem 28 lutego, półkownicy wyniesieni na generał majorów: półku wileńskiego *Lewandowski* i naznaczony dowódcą 3ciej brygady 3ciej dywizyi pieszej; półku litewskiego, *Nikitin 2gi*, i ma zostawać przy naczelniku 24tej dywizyi pieszej; półku białostockiego, *Balbekow*, z naznaczeniem zostawania przy naczelniku 25tej dywizyi pieszej; półku Xięcia Wilhelma Pruskiego, *Markow 4ty*, i naznaczony dowódcą 3ciej brygady 12tej dywizyi pieszej; półku kostromskiego, *Statwiński 3ci*, i naznaczony dowódcą 2giej brygady 12tej dywizyi pieszej.

— Wyjechali z tutejszej stolicy: d. 28 lutego do *Głacka*, generał kawaleryi, Hrabia *Orłow Denisow*; d. 1 marca do *Orenburga*, tamieczny Wojenny Gubernator, generał piechoty *Essen 1szy*.

(z Puszczoly Północnej).

Jeszcze się spełniło jedno z pobożnych postanowień ALEXANDRA Błogosławionego! Instytut inżynierów dróg komunikacyi, który swój byt otrzymał przez Jego ustawiczną o dobro narodu pieczę, nie miał dotąd cerkwi: budowanie jej zaczęło się w ostatnich Jego panowania latach, a

teraz przywiedzione do końca. Dnia 21 t. m. poświęconą została wzniesiona w samym gmachu Instytutu świątynia pod imieniem Prawowiernego Wielkiego Xiążęcia Alexandra Newskiego. Wspaniałość świątyni odpowiedna jest wzorowemu wyrobieniu wszystkich części tego zakładu, który zasłużył niejednokrotnie na Wysokie MONARSZE zadowolenie, i wzbudza we wszystkich podróżnych podziwienie. Poświęcenie odbył Przenajwielebniejszy, *Nikanor*, Biskup Rewelski. Przyjemną było rzeczą, widzieć radość pobożną na twarzach młodych wychowanców, którzy odtąd nie potrzebują już szukać, zewnątrz swego mieszkania, miejsca, dla spólnego podnoszenia serc swoich do jedynego źródła wszelkiego dobra, i dla utwierdzenia siebie w zbawiennych prawidłach wiary Chrześcijańskiej. Przed zakończeniem Liturgii s., kapelan Instytutu miał do nich nauczającą mowę, która głęboko przejęła wszystkich słuchających. Z cerkwi poszli wszyscy do sali, gdzie przez Instytut byli czestowani śniadaniem, wśród którego spełniono zdrowie CESARZA JEGO MOŚCI i całego Najjaśniejszego Domu, oraz Głównozarządzającego korpusem dróg komunikacyi, Jego Królewskiej Wysokości Xiążęcia *Alexandra Wirtemberskiego*, Przenajwielebniejszego *Nikanora*, i nakoniec, na jednogodne żądanie wszystkich gości, Dyrektora Instytutu, Generał-Majora *Bazena*. Z powszechnym żalem, Jego Królewska Wysokość, z przyczyny niespodzianej choroby, nie mógł się znajdować na tej uroczystości; lecz JW. Dyrektor, przez swoje staranie, uprzejmość i uwagę podwoił zadowolenie gości, a okazujący się we wszystkim porządek utwierdzał ich w przekonaniu, że młodzież, pod głównym naczelnictwem Jego Królewskiej Wysokości, powierzona jego dozorowi, otrzymuje najstaranniejsze prowadzenie do tego, iżby się zawsze trzymała natchnienia cnoty i wiernie wykonywała swe obowiązki ku MONARSZE i bliźniemu. Po śniadaniu PP. Generałowie i Oficerowie dróg komunikacyi złożyli dosyć znaczną sumę, na zrobienie w cerkwi Instytutu nowej kratki. Dla mnie, jako ubocznego, pochlebny nader jest rzeczą, że miałem honor być świadkiem tego obchodu pobożności, i nigdy to nie wygaśnie z mojej pamięci.

KRÓLEWSTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 19 marca.

(z Gazety Warszawskiej).

NAJJAŚNIEJSZY CESARZ i KRÓL postanowieniem z dnia 14 lutego r. b. najłaskawiej mianować raczył JP. *Leibisch*, Mechanika pracującego przy arsenale Warszawskim, Kawalerem orderu s. *Stanisława* klasy 4tej.

— Stosownie do listu Pastorskiego, wydanego przez JW. Arcybiskupa Archi-Diecezji Warszawskiej, Prymasa Królestwa, odbędzie się we wszystkich Kościołach tejże Diecezji żałobne nabożeństwo, za s. p. Ojca s. *Leona XII*. Dnia wczorajszego nabożeństwo takowe odprawionem już zostało w Kościele Metropolitalnym. Celebrował JW. Arcybiskup, Prymas i Senator Królestwa Polskiego, a wszystkie Władze Rządowe, tudzież lud licznie zebrany, obecni byli temu religijnemu obchodowi.

— JO. Xiążę Hesko-Homburski, Feldmarszałek Porucznik wojsk Austriackich, ze swemi Adjutantami, onegdaj wyjechał z *Warszawy* do *Wiednia*.

KRAKOWSKA RZECZPOSPOLITA.

Krakow dnia 6 marca.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Bal kostiumowy 23 lutego, który opisać zamierzamy, wystawiał czarowny widok rozmaitych narodów i wieków ludzi, jednem uczuciem wesołości i uprzejmości ożywionych. Wszystko, co tylko miła harmonia, smak wyborny, przepych i obfitość połączyć w sobie mogą, było tu zgromadzonem. Blask światła w głównej sali, wystawiał chwilę południową nappogodniejszego dnia wiosny. Świeżość i czystość dominów, bogactwo kostiumów, same tylko zdawały się chcieć walczyć z sobą o pierwszeństwo. Jedwabne, złote i inne naysubtelniejsze tkaniny; porywająca rozmaitość ubiorów narodowych i obcych z różnych wieków, blask kosztownych kamieni, perły, we wszystkich prawie kolorach piór strusich, kwiatów, dziwiły i zachwycaly oko. Idąc porządkiem, jaki sobie zakreślić można było, przystępnymy do opisanja znakomitszych kostiumów, na czele których umieścić należy wszystko to, co nam niektóre piękniejsze epoki z dziejów oyczystych, tak miłe przypominało, a naprzód:

1. *Dwór Łokietka*. Był to kadryl, z piętnastu osób historycznych, wedle niedawnego pod tymże nazwiskiem romansu F. *Wężyka*, ułożony. Rzecz dzieje się podczas turniejów rycerskich w *Kaliszu*. Poprzedzany od dwóch heroldów, odznaczających się zwierzchnią odzieżą skór lamparcich, białemi włóczniami z herbem Xięstwa *Kaliskiego*: szedł *Bolesław*, Xiążę *Kaliski*, w bogatej szacie, mitrze i purpurze Xiążęcej, prowadząc Monarchę, którego był wazalem, na plac rycerskich zapasów. Tuż za Xięciem postępowały: *Solanta* Xiężna *Kaliska*, żona jego, z córkami *Hedwigą* i *Elżbietą*, uderzające świetnością i smakiem ubiorów, ile można do starożytności zbliżonych; towarzyszyła im ochmistrzyni Xiężniczek, oryginalnością stroju owoczesnych matron przy dworach możnych, ciekawe zwracająca na siebie oko.

Król *Władysław Łokietek*, poznany był następnie po całkowitej świetnej zbroi, nadto po wielkiej tarczy z godłami Monarchicznymi, przez Giermka jego niesioney. *Zaremba*, rycerz przy boku *Władysława*, starożytnością, prawdą zbroi i szat, wiek XIVsty dokładnie przypominał; Xiążęta *Mazowieccy*, znajdujący się tuż przy Królu i Xiążę *Lignicki Henryk* tłusty, jaśnieli świetnością swych ubiorów, równie jak *Konrad* Mistrz *Krzyżacki*, wierną co do najmniejszych szczegółów, owoczesną zakonu tego rycerza i naczelnika miał postać.

Dytrych z Oldenburga, młody *Krzyżak* nie dawno pasowany rycerzem i giermkowie, zamykali ten piękny orszak, mający w sobie pewien rodzaj patryarchalnej powagi, trudny do wystowienia.

2. *Kadryl Polaków i Polek XVI wieku*. Składali cztery kawalerowie i cztery damy; ubiory tych par ślicznie dobranych, godne są szczegółowego opisanja. Kawalerowie mieli białe atłasowe żupanki, bóty żółte, czamary czyli ferezye karmazynowe aksamitne z sobolami, bogato srebrnem wyszyte, czapki z brylantowemi kirkami, spinki i karabele kosztownemi kamieniami nabite: takaż sama była i dam powierzechowność, takiż sam biały atłasowy strój pod ferezyami, na głowie zaś czapeczki cudnie piękne ze srebrnej lamy. Kadryl ten zachwycający uroczą, mianowicie *Polek* postacią, przypominał zupełnie świetną epokę *Zygmuntów*; gdzie jeszcze ubior Polski nie stracił właściwego kroju czamary, poźniej na fałdowany kontusz niezręcznie przerobioney; gdzie ubior *Polek* miał w sobie jeszcze ową męzkość sarmacką, z gustem i delikatnością płci pięknej przyzwoitą, w uymującej harmonii połączoną; i życzychy na-

leżało, abyśmy cały ten kadryl w kolorach odrysowany, dla wzoru i pamiątki posiadać mogli.

3. *Kadryl Szkotów*. Składał się z dwunastu osób płci obojey, cudnie ubranych w kostiumach gustem i trafnością, równie jak kosztownością celujących. Grono to walczące, jeżeli nie o pierwszeństwo, to przynajmniej o równość z naysienniejszymi tego rodzaju kadrylami, miało na czele *Barda*, który nadobnym Szkotom, jakoby z oyczyny jego od wielu lat niewidzianey przybyłym, takie uczynił powitanie.

„Co widzę! zachwycenie porywa me zmysły!

Moje rodzinne mieszkanie

Znowu przedemną zabłyśły?

Witajcie! ... — lecz pośród was nie masz mego kochanki!

Kadryl ten, przez wszystkich znawców jednomyślnie za wzorowy uznany, zasługuje podobnie, jak poprzedni, byż przeniesionym na blachę rytowniczą i w kolorach oddanym.

4. *Kadryl Dalmatów*. Ze czterech par obojey płci złożony, w niczem nie ustępował poprzednim, tak pod względem doboru osób, jak piękności kostiumów.

5. *Kadryl francuzki*. Une grande dame châteline Française (*). Dama ta miała w swoim orszaku sześć dziewic i czterech trubadurów. Zupełnie romantyczna postać tej malowniczej grupy, świetniała równie okazałością, jak cudną harmonią swych strojów.

6. *Kadryl matomieszczań niemieckich* (Die Kleinstädter von Krähwinkel). Znana komedya *Kotzebuego*, malująca z takim dowcipem mieszkańców małych miasteczek w Niemczech, podała myśl do utworzenia tego nader komicznego kadrylu, który swoim przybyciem całą salę zahawił. Na czele tego grona karykatur, szczególną odznaczających się charakterystycznością, szedł stróż nocny, człowiek mający się za coś, tak dobrze, jak reszta jego ziomek, wyższego wprawdzie znaczenia, ale równey oświaty, grzechotką swoją wabił ciekawych w różne strony, i dyalektem płaskiej Niemczyzny (plattdeutsch) nawniewinnie rozśmieszał.

Tuż za nim szedł Pan Burmistrz ze swoją połowicą; dalej także w towarzystwie swych żonek, według starszeństwa, różni urzędnicy miasta, i tysiąciami grzecznościami etykiety *Krewinkla*, obsypywali przechodzących i przypatrujących się z bliska. Sprzeczność ta z powagą, przepychem i wdziękiem poprzednich kadryllów i mnożstwa innych kostiumów, zdawała się byż tu niedozwornie potrzebną i wszystkim się potrafiła podobać. Originalność ubiorów tego grona, odpowiadała kosztowności starożytności materji i haftów, któremi się odznaczały.

7. *Kozak i dwie Kozaczki*. Prawdziwie narodowym i bogatym ubiorem celowali.

8. *Cesarz Chiński z Cesarzową*. Dwa wielkoludy, wyobrażające tego Monarchę z żoną, w strojach prawie z samych pasów złotych zrobionych, wystawiały osoby dwie średniego wzrostu, ale tak ubrane, iż twarze ich były ukryte za białą krepą, pod piersiami tych dowcipnych olbrzymów. Daleko więcey, niż kolosalna postać obojga, a mianowicie samego Cesarza, który miał tę własność, że, stanawszy na nogach, mógł jeszcze na pół łokcia stać się wyższym za pomocą skrytey sprężyny; zajmował całą powszechność i przewybornie przyczynił się do wzniesienia tego czarownego festynu.

(Dokończenie umieścimy odebrawszy następną *Ner Gońca Krakowskiego*).

(*). *Dostojna wielka Pani Kasztelanowa Francuzka*, rozumie się starożytna dziedziczka zamków i licznych włości, z średnich wieków.

FRANCYA.
Paryż dnia 2 marca.
(z Gazety Warszawskiej).

Król Jmć dał dziś prywatne posłuchanie Marszałkowej Margrabini *Maison*, poczem Minister morski przedstawił Monarsze Kapitana okrętowego Angielskiego *Dillon*, który (jak wiadomo) wynalazł pierwsze ślady rozbitcia okrętów stawnego żeglarza *Laperousa*, za co niedawno otrzymał od Króla Jmci ozdobę orderu Legii honorowej 10,000 franców w podarunku i 4,000 franków dożywotniej pensji roczney.

— Dnia 3 marca. —

Pan *Marchal* podał Izbie Deputowanych 5 petycyy od mieszkańców miasta *Nancy*, o przywrócenie gwardyi narodowej, o prawo względem odpowiedzialności Ministrów i t. d.

ANGLIA.
Londyn dnia 28 lutego.
(z Gazety Warszawskiej).

Xiążę *Klarencyi* mówią swoją, mianą dnia 25 b. m. w Izbie wyższej, zjednął sobie wielki szacunek osobisty, a co do Xiążęcia, troskliwego o dobro powszechnie przyjemniejszym być powinno, uczynił ważną przystągę Ojczyźnie. Nie zawsze się zdarza, aby ludzie, którzy w okolicznościach, drażniących ich uczucie, wysoki urząd złożyli, tak wspaniale i szczerze oddawali pochwałę członkom rządu, z któremi niedawno byli poróżnieni, jak Xiążę *Klarencyi* Xiąciu *Wellingtonowi* w sprawie nadania swobód Katolikom. Okazał przez to Xiążę *Klarencyi*, iż w wielkim publicznym interesie pomija osobiste uczucia. Powody oraz, któremi ten Xiążę popierał zdania swoje, noszą cechę głębokiej rozważy. Trafnie oświadczył, iż rząd Angielski, ani na chwilę nie może być spokojnym względem stosunków swoich z obcemi Mocarstwami, dopóki użalania tylu milionów Katolików, na które dotąd nie zważano, nie zostaną załatwione. Tym sposobem wystawił politykę nadania swobód w prawdziwym świetle, to jest, iż nietylko należy do systematu korzystnego, lecz oraz przykłada się do utrzymania interesów i konstytucyi, których przestrzeganie poczytywano dotąd mylnie za główną pobudkę do oporu.

Chociażby Pan *Peel* nie został obrany w *Oxfordzie* członkiem Parlamentu, zajmie atoli dnia 2 marca miejsce swoje w Izbie niższej, gdyż Pan *Werrender* składa urząd reprezentanta z *Westbury*.

— Dnia 1 marca. —

Dziś przyjął Król Jmć w pałacu *Windsorskim* Xiącia *Kumberland*, i dał posłuchanie Lordowi *Kancelarzowi*. Pan *Wyatville* miewał w tym tygodniu często rozmowy z Monarchą względem przyozdobienia zamku.

Król Jmć Neapolitański i Królewicz Pruski następca tronu, zostali obrani członkami tutejszego towarzystwa lekarsko-botanicznego.

Xiążę *Northumberland* wyjechał stąd do majątności Hrabiego *Powis*, teścia swego, zkąd nazajutrz lub za dwa dni uda się z małżonką swoją w dalszą podróż do *Dublina*.

Uniwersytet w *Oxford* większością 147 kresek obrał Pana *Inglis*, członkiem Parlamentu w Izbie Niższej; tak więc Pan *Peel* nie utrzymał się.

PRUSSY.
Berlin dnia 1 marca.

Organizacya seymików w W. Xięstwie *Poznańskim*, wydana dnia 20 grudnia 1828.

My *Fryderyk Wilhelm* wydajemy dla urządzenia seymików w naszym W. Xięstwie *Poznańskim*, stosownie do prawa z dnia 27 marca 1824 roku i po wysłuchaniu propozycyi naszych wiernych Stanów, następujące przepisy:

§ 1. Zgromadzenia powiatowe mają na celu służyć za skazówkę administracyi Landratów w sprawach gmin i być im w tej mierze pomocą.

Administracyja ta w obrębie istnącego prawodawstwa jest przedmiotem ich narad i postanowień.

§ 2. Powiaty Landradzkie są okręgami seymikowemi.

§ 3. Seymiki czyli Stany powiatowe zastępują korporacyją powiatową we wszystkich sprawach gminowych, dotyczących całego powiatu, bez znoszenia się z pojedynczemi gminami, lub o sobami. W ich imieniu składają mają obowiązujące oświadczenia. Do nich należy rozłożenie ciężarów publicznych, na powiaty rozpisanych, i, względem których ściągnięcia prawo nie przepisało oznaczonego sposobu. W razie potrzeby podatków, liwerunków, robocizny na korzyść powiatu, zasiągnięte będzie poprzednio ich zdanie, a ze wszelkich pieniędzy na ten cel użytych, mają im być zdawane corocznie rachunki. Seymiki mają prawo mianować urzędników do stanowej administracyi spraw gminowych, gdzie takowa się znajduje.

§ 4. Seymikowe zgromadzenie składa się: a) z Xiącia *Thurn* i *Taxis*, oraz Xiącia *Suthowskiego*, w powiatach, w których leżą ich posiadłości, niemniej ze wszystkich właścicieli dóbr szlacheckich w powiecie, którym nie są na przeszkodzie przepisy w § 6 przytoczone, i których zamieszkanie jest w Monarchii. b) Z Deputowanego każdego miasta w powiecie. c) Z trzech Deputowanych gmin wiejskich.

§ 5. Wolno mieć zastępców: a) małoletnim właścicielom dóbr szlacheckich w oycach lub opiekunach. b) Żonom w mężach. c) Oycom lub matkom w pełnoletnich synach. d) Niezamężnym właścicielkom. e) Wszystkim kwalifikowanym właścicielom, jeśli sami osobiście nie mogą się znajdować. Zastępcy powinni być zawsze sami właścicielami kwalifikowanych do seymiku dóbr szlacheckich w Państwie Pruskiem, a warunki § 6 nie powinny im być na przeszkodzie. Wolno także specjalnie upoważnić innego na seymik przybywającego właściciela do dania głosu.

§ 6. Aby osobiście wykonywać prawo głosowania na seymiku, Deputowany każdego stanu i wszelki zastępca powinien: a) należeć do której z gmin chrześcijańskich, b) mieć 24 lat skończonych, c) być nieposzlakowanym. W razie, gdyby zgromadzenie zaprzeczało któremu ze swych członków dobrej sławy, na rapport naczelnego Prezesa rozstrzygnie wątpliwości nasze Ministerjum Stanu.

§ 7. Właściciele dóbr szlacheckich, duchowne i dobroczynne zakłady, oraz miasta, więcej jak jedną wieś szlachecką w powiecie posiadające, zawsze tylko do jednego głosu mają prawo.

§ 8. Miasta, jako takie mające prawo do reprezentacyi na seymiku przez Deputowanego, a posiadające wieś szlachecką, mają także prawo tylko do jednego głosu. Jeśli zaś posiadają dobra w innym powiecie, reprezentują się także na seymiku innego powiatu.

§ 9. Na Deputowanych seymikowych z miast mogą być wybierane osoby, kwalifikujące się na Deputowanych seymowych z miast, z modyfikacyą wszakże co do wieku w § 6 oznaczoną.

§ 10. Z tą samą modyfikacyą mogą być wybierani na Deputowanych gmin wiejskich kwalifikowani na Deputowanych seymowych z gmin, właściciele ziemscy.

§ 11. Wybrani będą zastępcy każdego Deputowanego z gmin wiejskich i ziemskich, posiadający kwalifikacyą w §§ 6, 9 i 10 oznaczoną.

§ 12. W miastach wybiera Deputowanych seymikowych Magistrat z zastępcami gminy, połączony na ten cel w Kollegium wyborcze.

§ 13. Postępowanie przy wyborze 3ch Deputowanych i zastępców z gmin wiejskich, jest takie same, jak przy wyborze wyborców okręgowych. Każdy Landrat podzieli w tym celu swój powiat na trzy okręgi, z których wybierany będzie w każdym jeden Deputowany i jeden zastępca.

§ 14. Wybory gmin wiejskich zostają pod nadzorem Landrata.

§ 15. Wybór Deputowanych z gmin miejskich i wiejskich uskutecznia się na lat 6, tak, iż co trzy lata wychodzi połowa, pierwszą razą losem.

§ 16. Landrat, albo gdyby zachodziła przeszkoda, najstarszy Deputowany powiatowy, zwołuje Stany na sejmik, przewodniczy mu, kieruje czynnościami jego i obowiązany jest utrzymywać porządek w czasie obrad. Jeśli zapomnienia jego nie skutkują, ma prawo wyłączyć ze zgromadzenia członków porządek mieszających. Wszelako natychmiast zda o tém sprawę dla dalszego rozporządzenia, Naczelnemu Prezesowi prowincyi.

§ 17. Obowiązkiem jest Landrata zwołać sejmik przynajmniej raz na rok, a oprócz tego, ma do zwoływania go prawo, tylekrotnie, ilekroć sądzi, że tego wymagają potrzeby spraw. O zwołaniu każdego seymiku uwiadomi przełożoną władzę.

§ 18. Dopóki są do załatwienia przedmioty gminowe dawniejszych składów powiatowych, dopóty wolno jest w tym celu łączyć się kilku powiatom, lub częściom rozmaitych powiatów. Przedmioty, dotyczące tylko jednej klasy Stanów mogą być załatwiane na oddzielnych zjazdach tych Stanów.

§ 19. Stany naradzają się na seymiku spółnie. Uchwały stanowią się przez pojedyncze głosów zbieranie. Landrat, jako taki, nie ma głosu, głosuje, jeśli jest seymikującym, ale i bez głosu może seymikowi przewodniczyć. Równość głosów, rozstrzyga przewodniczący, a jeśli nie ma głosu, najstarszy Deputowany powiatowy. Do niego należy uwiadamić przełożoną władzę o wszelkich postanowieniach seymikowych, zasięgać potwierdzenia rządowego tych postanowień, które zaprowadzają nowe normy administracyjne i na mieszkańców powiatu nowe zobowiązania wkładają, nakoniec wstrzymać się z ich wykonaniem aż do nadejścia potwierdzenia.

§ 20. Jeśli przez uchwałę seymikową cały Stan interessa swoje za nadwagę uważa, wolno mu przez głos oddzielny założyć rekurs do władzy właściwej. Landrat zwołując sejmik winien wymienić w okólniku przedmioty obrad. Obecni na seymiku przedewszystkiém ułożą akt, obowiązujący nieobecnych zarówno jak obecnych.

§ 21. Landrat wykonywa uchwały seymikowe, jeśli rząd nie zda wyrażnie wykonania innej władzy, albo jeśli rzecz, jako stanowa sprawa gminy, szczególnie wybranym urzędnikom nie jest zdana.

§ 22. Naczelný Prezes prowincyi wyda niezwłocznie stosowne rozporządzenia dla zwołania seymików, podług powyższych przepisów.

(Następują podpisy.)

ROZMAITE WIADOMOŚCI.

(z Kuryera Warszawskiego.)

Pewny furman, niedawno jadący próżną bryką do *Genewy*, napotkał w drodze kobietę, która go prosiła, aby ją wziął na tę brykę. Litościwy woznica kazał wsiąść kobiecie, a sam, gdy droga była spadzista, założył hamulec dla wstrzymania bryki. Kobieta zasnęła, furman zamysłony, zupełnie o niej zapomniawszy, zdejmując ciężki hamulec i rzuca w głąb krytey bryki, sam zaś, jak zwykle, postępuje pieszo przy koniach aż do bramy *Genewy*, przy której stanąwszy, woła na kobietę, aby wstała, lecz ta się nie porusza, nakoniec podnosi ją i spostrzega, że jest uderzoną w skroń hamulcem, przez co pozbawioną została życia! Biedny furman zaczyna rozpacząć, zbiegają się ludzie, a później żandarmowie, którzy, obejrzawszy dobrze zabitą kobietę, przekonują ją, że to jest przebrany mężczyzna, uzbrojony w pistolety i puginał, oraz znajdują przy nim list, według którego, tegoż dnia w nocy miał być wykonany rabunek u bogatego obywatela w bliskości *Genewy*. Przez ten szczęśliwy wypadek uratował poczciwy furman, mimochęć obywatela z owego zagrażającego mu niebezpieczeństwa, który przez wdzięczność przeznaczył furmanowi dożywotnią pensją. Żandarmowie zaś, zro-

biwszy zasadzki, wszystkich łotrów w oznaczonym czasie schwytali.

Nowe dzieła.

SŁOWNIK POLSKO-ROSSYYSKI.

W drukarni *Józefa Zawadzkiego* w Wilnie wyszedł tom pierwszy *Słownika Polsko-Rossyjskiego*, wydanego przez *Stanisława Mullera*.

Za *Naywyższém* Pozwoleniem autor poświęcił swoje dzieło *JEGO CESARSKIEJ WYSOKOSCI WIELKIEMU XIĄŻĘCIU ALEXANDROWI NIKOLAJEWICZOWI NASTĘPCY TRONU*.

Pierwszeto w literaturze polskiej zjawienie, zapewne mile od Publiczności przyjęte będzie. Autor nie ograniczał się prostą nomenklaturą słów; każdy wyraz polski objaśnił dokładnym tłumaczeniem w języku rossyjskim. Za podstawę wykładania niniejszego słownika polsko-rossyjskiego, wziął sobie słownik polski *Samuela Lindego*, w wykładzie zaś języka rossyjskiego czerpał w najsławniejszych źródłach literatury rossyjskiej; z czego zdaje sprawę w przedmowie do tomu pierwszego.

A zamierzając uczynić dzieło swoje użytecznym dla mieszkańców prowincyi polskich, do Państwa Rossyjskiego wcielonych, naytroskliwiej zebrał wszystkie wyrażenia prawnicze i te w języku rossyjskim objaśnił.

Tom pierwszy, obejmujący z tytułem i przedmową stronic 640, zawiera literę A do O.

Tom drugi obejmować będzie stronic około 364, i zawiera literę P. do Z.

Na każdéj stronicy mieści się wierszy 114.

Cena obu tomów jest rubli assygnowanych piętnaście (rubli srebrem 4.). Z przestaniem pocztą obu tomów (r. 4 80 kop. srebro).

Bilety na tom drugi wydają się z podpisem niżej piszącego się i z wyciśnięciem jego handlowey pieczęci.

Wilno d. 15 lutego 1829 r. *Józef Zawadzki*.

Pozwolono drukować. Wilno d. 16 lutego 1829 r. Cenzor Kollegialny Assesor *Ignacy Szydłowski*.

Unięy podpisanego znajdują się następnę świeżo wyszłe dzieła:

1 *Słownik Rossyjsko Polski ułożony podług Słownikow Akademii Rossyjskiej pierwszego i późniejszego wydania; pomnożony wyrazami technicznymi. 2 tomy in 8 major. w Warszawie w drukarni Glücksberga roku 1828. Cena r. sr. 5. (Dzieło to zaszczycone zostało Naywyższém przyjęciem Błogostawionej pamięci *NAYJASNIEYSZEGO CESARZA ALEXANDRA I.**

2 *Xiążka dla podróżnych, z której się łatwo wyrazów potrzebnych w podróży i w zdarzeniu ludzkiego życia nauczyć można; ułożona podług rozmów *Pani de Genlis* i innych, w czterech językach: w Polskim, Rossyjskim, Francuzkim i Niemieckim, in 8 w Warszawie w drukarni Glücksberga roku 1828. Cena r. sr. 1.*

Xiegarz i Typograf Uniwers. Glücksberg.
Pozwolono drukować. Wilno d. 9 lutego 1829 r. Cenzor Kollegialny Assesor *Ignacy Szydłowski*.

Pozwolono drukować. Z polecenia *JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.*
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler,

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 13 Marca v. s. 1829 roku.

О Б Ъ Я В Л Е Н И Е.

1 ИМПЕРАТОРСКАГО Воспитательнаго Дома, ошь Санкшнпешербургскаго Опекунскаго Совѣща симъ объявляешся, что въ ономъ продаешся съ аукціоннаго публичнаго шорга заложное и просроченное недвижимое имѣніе Надворнаго Совѣтника Николая Ивановича Владимірова, состоящее Могилевской Губерніи Бѣлицкаго Повѣща въ селѣ Черномъ 55 мужеска пола душъ, писанныхъ по ревизіи 1816 года, съ рожденными послѣ ревизіи, со всею принадлежащею къ нимъ землею, и всякимъ на оной спроеніемъ; для чего назначены сроки шоргамъ будущаго апрѣля мѣа: первый 25, второй 25, и третій 30 числь. Желające купить имѣніе сіе могутъ являшся въ Опекунскій Совѣщъ показанныхъ числь въ присудственное время, и видѣшъ въ ономъ продаваемому имѣнію, опись, условіе, и форму купчей крѣпости.

Экспедишоръ Осмоловскі.

1 Od Rady Opiekunicy S. Petersburgskiej Cesarzskiego Domu wychowania ninieyszem ogłasza się: iż w niej przedaje się przez aukcyą z publicznego targu oddany na ewikcyą za ominiowaniem terminu, nieruchomu majątek Radcy Dworu Mikołaja Iwanowicza Władimirowa, położony Mohilewskiej gubernii Bielickiego powiatu w majątności Czernym 55 pięci męskiej dusz, zapisanych do rewizyi 1816 roku, z urodzonymi po rewizyi, ze wszelką należącą do nich ziemią, i wszelkiem na niej zabudowaniem; dla czego naznaczono terminy do targow, następującego mca kwietnia: iszy 25, 2gi 25 i 3ci 30. Życzący kupić ten majątek zechcą przybyć do Rady Opiekunicy pomienionych dni w czasie posiedzeń, i widzieć w niej przedającego się majątku inwentarz, warunki i formę przedajnego prawa.

Expedytor Osmołowski.

3. Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu Czasowej Expedycyi ogłasza się, iż dla uzyskania skarbowey należności od wileńskiego żyda Michała Gordona i ewiktora za nim zmarłego obywatela Józefa Łappy, za niedostawienie przez pierwszego do wileńskiego prowiantskiego magazynu prowiantu, wieś ostatejnego Dobeyki w wilkomierskim powiecie położona, ze wszelkiemi do niej przynależnościami, oddana na publiczną sprzedaż, i do tego naznaczono terminy: iszy 6, 2gi 8 następującego maja, a 3ci ostateczny we 3 miesiące od dnia pierwszego wydrukowania, które później nastąpi w St. Petersburgskich albo Moskiewskich gazetach; zatem życzący kupić pomienioną wieś Dobeyki, zechcą przybyć na wyżej pomienione terminy do tego Rządu. Dnia 2 marca 1829 roku.

Sowietnik Dmitrewski.

Sekretarz Sokołowski.

Naczelnik Stoła Konarzewski.

3. Od Litewsko-Wileńskiej Magistratury Powszechney Opieki ninieyszem ogłasza się, iż w niej będą się odbywać publiczne targi: iszy 27, 2gi 28 marca i 3ci ostateczny 1 kwietnia bieżącego 1829 roku, na oddanie od dnia 25 tegoż miesiąca w arędowną dzierżawę od jednego na trzy lata drewnianego na murowanych izbicach mostu, tutaj na rzece Wilii znajdującego się, do funduszu szpitala ś. Jakuba należącego; zatem życzący wziąć takowy most, zechcą na oznaczone terminy w czasie posie-

dzeń przybyć do Magistratury Powszechney Opieki z prawami ewikcyami w proporecy summy 12,000 rubli ass., gdzie okazane będą warunki kontraktu i opisanie mostu. Dnia 28 Intego 1829 roku.

Непременный Членъ Коллежскій Ассесоръ и Кавалеръ Пешръ Клейснь.

Секретаръ Иванъ Солиманъ.

Начальникъ Сшюла Губернскій Секретаръ Андржеевскій.

3 Magistrat miasta Wilna po podaney od Maryanna Wilkańca prośbie, wszelką po zesł. w dniu 31 decembra przeszłego 1828 r. bracie jego Mateuszu Wilkańcu kupcu Wileńskim w handlu szmuklerskim przez niego w tymże mieście Wilnie utrzymywanym, oraz dalszą pozostałość i papiery, na samym wstępie ziuwentował, a następnie w dniu 4 przeszłego mca febr. pomienionemu Maryanowi Wilkańcowi, jako bratu pod rewers jego i paręoznika po nim Andrzeja Jankowskiego oddał, i odtąd handel jedwabiu i szmuklerskich robot w sklepie po zesłym Mateuszu Wilkańcu pozostałym rozpoczęty został, żeby zaś względem prawa do sukcesyi tegoż Maryana Wilkańca a także swobodności funduszu po Mateuszu Wilkańcu pozostałego nie zostawać w obojętności, do tego celu Magistrat o zeyściu Matensza Wilkańca wszystkie interessowane osoby uwiadamia i jeśli są jacy oprócz rodzonego brata jego Maryana Wilkańca bliżsi albo na równym z nim stopniu successorowie, a także pretensorowie do funduszu po zesłym Mateuszu Wilkańcu pozostałego, aby z dowodami i pretensyami swemi nie później, jak naydaley do wyyscia roku i 6 niedziel do datty opublikowania ninieyszey awizacyi pod upadkiem rzeczy jawili się, wzywa i obowiązuje. R. 1829 mca marca 6 d.

Marcin Straus Burmistrz.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego całą Rossyą etc. etc. etc.

1 Policya Główna miasta Gubernskiego Wilna oznajmuje tym urzędowym obwieszczym listem JWW. Janowi Chryzostomowi Marsz. i Kawalerowi, jako oycowi debitora syna swojego Stanisława b. Marsz. Ptu Telsz., i samemu debitorowi Piłsudzkim utrzymującym fundusz odpowiedzi uległy za dług kredytorów dekretami wyjaśniony, że na skutek rzeczonych dekretów, to jest: pierwszego z instancyi starozakonnego Hirszy Leybowicza obywatela Wileń. w r. 1817 w Ziem. Ptu Oszmiań. otrzymanego, a następnie w r. 1820 apr. 19 d. w Sądzie Gł. Wileń. 2go Depar. utwierdzonego, a tegoż roku julii 30, na osobę Daniela Buczyńskiego Prezydenta Gran. Ptu Zawiley. w całej mocy przelanego, ze wskazem summy w powyższym dekrecie wyrażoney, jakoteż za dekretem ultimarnym niestannym Ziem. Ptu Wileń. w r. 1821 7bra 10 d., z powództwa W. Wincentego Jatowta Deputata Szlacheckiego otrzymanym ze wskazem summy czer. zł. 270, nie mniej za dekretem niestannym ultimarnym w r. 1819 9bra 7 d. w Sądzie Grodz. Ptu Wileń. uzyskanym, ze wskazem summy czer. zł.

sztuk 684 i rub. sr. 529; za takowym dekretem z instancyi W. Wincentego Nowickiego Regenta i Adwokata Subsel. Wileń., tak w Sądzie Gł. Wileń. 2go Depar., jakoteż w Rządzającym Senacie zatwierdzonym, i nakoniec za dekretem ultimarnym Ziem. Ptu Rosień. 1824 r. marca 20 d., z instancyi JW. Józefa Jeleńskiego b. Assesora Sądu Gł. Lit. Wileń. 2go Depar., ze wskazem ogólnej summy zł. pol. 12,690 gr. 11 szelągów 2, i za powyżey wyrażonemi dekretemi na JW. Stanisławie Piłsudzkim b. Telsz. Marsz. przewidzianymi i otrzymanymi, że dla wyeksekowania wspomnianych dekretów, pierwszego z instancyi star. Hirszy Leybowicza otrzymanego, a zesłtemu Danielowi Buczyńskiemu przesłanego, teraz na rzecz jego syna jedynego sukcesora Maurycego Buczyńskiego Podkomorzycy Ptu Zawiley., a za dalszemi dekretemi na rzecz WW. Wincentego Jatowta i Wincentego Nowickiego Regenta i Adwokata Subsel. Wileń., oraz JW. Józefa Jeleńskiego b. Assesora Sądu Gł. Wileń. 2go Depart. dla uczynienia tradycyi, jeden z członków Policyi Wileń. za tygodni 4 od daty niniejszego obwieszczenia będzie wykomenderowanym dla wyszukania w tymże Gubernskim mieście Wilnie funduszu mogącego się okazać przynależnym do rzeczzonego Stanisława Piłsudskiego, lub też jego samey osoby, dla sekwestracyi oney, podług prawa statutowego, o tym tak rzeczzonego b. Marszałka Telsz. Stanisława Piłsudskiego jako debitora, a zaś b. Marsz. tegoż Ptu Jana Chryzostoma Piłsudskiego, jako oycą mogącego utrzymywać fundusz synowski, do niebronienia tak funduszu jakoteż i samey osoby debitora zajęcia obwieszczając, ażeby w tej mierze żadne niebyły czynione przeszkody, niniejszym urzędowym listem Policya miasta Gubernskiego Wilna zastrzega.

R. 1829 mca febr. 27 d., Woźny świadczę, iż kopie takowego obwieszczenia od Policyi miasta Gubern. Wilna, z instancyi WW. Maurycego Buczyńskiego Podkomorzycy Zawiley., Wincentego Jatowta b. Deputata Szlacheckiego, Wincentego Nowickiego Regenta i Adwokata Subsel. Wileń., oraz JW. Józefa Jeleńskiego b. Assesora Sądu Gł. Wileń. 2go Depar. JWW. Janowi Chryzostomowi b. Marszałkowi Ptu Telsz. i Kawalerowi jako oycowi, a Stanisławowi b. Mar. Tel. Piłsudzkim, podałem, i takową kopią obwieszczenia jedną pomienionemu oycowi oczęwisto w ręce w mieście Wilnie podałem, a 2gą JW. Stanisławowi Piłsudzkim dla niewiadomości o jego pobycia do drzwi Sądu Gł. Wileń. 2go Depar. przybiłem, i o terminie mającey nastąpić tradycyi funduszow rzeczzonego JW. Stanisława Piłsudskiego i samey jego osoby za tygodni 4 oznaymiłem.

Michał Staszkiwicz Woźny Ptu Wileń.

R. 1829 mca marca 8 dnia przed aktami Ziem. Ptu Wileń. stawając osobiście Woźny w górze wyrażony relacją obwieszczenia zeznał i w protokule Woźnijskim własnoręcznie rozpisal się. Przyjąłem Jan Zienkowiez Regent Z. W.

Pozwolono drukować. Wilno d. 10 marca 1829 roku Cenzor Kollegialny Assesor Ignacy Szydłowski.

1 Ryzki Ekonomiczny Komitet dróg Komunikacyi niniejszém wzywa życzących podjąć się przewózki do szluzow na rzekach Dubisie i

Windawie i na łączących te rzeki kanałach od 12 maja tego roku do 1 kwietnia następującego 1830, mającey się wyrobić w tym roku na zawodach, przy miejscach robot Windawskiej Wodney Komunikacyi zaoptydujących się, cegły wogóle do trzynastu milionow sztuk; życzący zechcą przybyć do miasta Rygi na targi w Komitecie oznaczone 1, 2 i 3 następującego kwietnia, z pewnemi, dostatecznemi i żadney wątpliwości niepodpadającymi ewikcyami; przyczém objawione będą i warunki.

1. Sąd Taxatorsko - Ekdywizorski na rozbiór sprawy kredytorów W. Marka Swiderskiego vice-marszałkowicza Ptu Telszewskiego w mieście powiatowym Telszech złożony, wyrokiem akcessoryynie na dniu 14 januaryi roku idącego zapadłym, jurydykcyą dla przygotowania się do replik pretensoróm i massie do dnia 3 apryla roku 1829 odroczył, w którym czasie iżby strony interessowane z pełną gotowością do sprawy przystąpiły, zawiadamia, i że na nieobjawione pretensye przez rezolucyą amissya zapisaną będzie zastrzega. Datt 1829 marca 1 dnia.

Prezydent Ziem. Telszew. i kawaler Jan Jankowski.

Sędzia Ziem. Telszew. Ignacy Wołtkiewicz.
Sędzia Ziem. Telszew. Kazimierz Jazdowski.

1. Powodem rezolucyi Magistratu Wileńskiego dnia 7 miesiąca marca, nastaley, niżej podpisany podaję do powszechney wiadomości: iż w terminach 1szym dnia 18, 2gim dnia 20, 3cim dnia 21 i w dniu przetargowym 22, terażniejszego miesiąca marca, uskutecznić się będzie w sali sądowej rzeczzonego Magistratu, publiczna licytacya na wypuszczenie w jednoroczną tenutę z daty 25 apryla b. roku domu za jezdneho zmarłego Stanisława Szablowskiego, za rudnicką bramą pod N. 1216 sytuowanego i przynależnego do tegoż domu ogrodu warzywnego. Datt 1829 marca 8 dnia.

Daniel Wener R. M. W.

1. Niżej podpisani exekutorowie testamentu zesłtego Macioja Barankiewicza Medycyny i Chirurgii Doktora, orderu s. Anny 5go stopnia kawalera; dnia 25go listopada 1823 roku sporządzonego, a 1829 miesiąca lutego dnia 21 w Sądzie Głównym Litewsko-Wileńskim 2go Departamentu aktykowanego; celem wypełnienia skutkow tegoż testamentu, upraszają wszystkich debitorow zesłtego Barankiewicza, żeby summy im zakredytowane, w terminach obligami poszczególnionych, do zapłacenia przeznaczonych, raczyli tymże exekutorom w kapitałach i zaległych procentach zaliczyć. Datt 1829 roku marca 12 dnia.

Antoni Gorecki P. W. P. orderu legii honorowy kawaler.

Maciej Szulc urzędnik farmacyi 9tey klasy i kawaler.

Pozwolono drukować. Wilno dnia 13 marca 1829 roku. Cenzor Kollegialny Assesor Ignacy Szydłowski.

Dom murowany dwupiętrowy na ulicy Żmudzkiej pod N. 333 położony do dziedzictwa i aktorstwa niekwestyonowanego Józefa i Rozalii Makowskich małżonkow obywateli wileńskich

przynależny, przynoszący w rok pewnej intraty rubli sr. 352 wiecznością wyprzedaje się. Ktoby zatem życzył sobie takowy dom uabyć, raczy przeto zgłosić się do dziedziców i aktorów wyżej wzmienionych, mieszkających w tymże samym domu.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

3 Kommissya Sądowa Imiennym JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI na dniu 18 julii 1821 r. wypadłym Ukazem, do dzieł i długów JW. Konstancyi z Xiążąt Lubomirskich Hrabiny Rzewuskiej H. P. U. oddzielnie ustanowiona, skuteczniać przepis tegoż Ukazu w punkcie 21 zakreślony, ma za powinność do publiczney podać wiadomości, że w roku zeszłym 1828 spraw likwidacyjnych do rejestru Sądowego weszłych w liczbie 82 osadziła; rozkazy tak JEGO IMPERATORSKIEY WYSOKOSCI WIELKIEGO XIECIA CESARZEWICZA jako też Rządzącego Senatu na podawane od różnych osób w sprawach likwidacyjnych do tegoż Rządzącego Senatu próśby objaśnienia wymagające spełnienia zaskuteczniła, niemniej próśby stron, rapporta Administratorów, komunikacye jurysdykcyów w nastolno rejestra zapisane, i numerów 637 składające zrezolwowała, czego dowodem są posyłane do JEGO IMPERATORSKIEY WYSOKOSCI miesięczne wiadomości, zgoła całaby likwidacyą długów wierzycieli i pretensorów, dotąd ukończyć mogła, gdyby z pomiędzy tych przeszło 20 zkomportowanych dokumentów objawione długi i pretensye do rejestru Sądowego prawnym porządkiem dla rozpatrzenia i osądzenia wpisali, i do Kommissyi przynieśli. Działo się w mieście Ptowym Starym Konstantynowie na sessyi Sądowej. D. 20 febr. 1829 roku.

Zastępujący Prezesa Członek Kommissyi Wincenty Jezierski.

Członek Kommissyi i Kawaler Mikołaj Popowski.

Członek Kommissyi Adam Siedliski.

Zastępca Członka Kommissyi Ignacy Kotkowski.

Zastępca Członka Wincenty Szyrma.

Zastępca Członka Kommissyi Józef Rutkowski.

Zastępca Członka Kommissyi Antoni Turowski.

5. Raymund Chodźko Prezydent Ziemski Oszmiański i Kawaler, Antoni Kocięł Sędzia Ziemski Zawileyski i Kawaler, Maciej Kurkowski Pisarz Grodzki Zawileyski

Oznajmujemy tym naszym obwieszczonym Listem, iż stosownie do dwóch Remiss Sądu Głównego Lit. Wileńskiego 2go Departamentu, jednej w roku 1828 miesiąca januarii 31 dnia, i drugiej tegoż 1828 miesiąca 8bra 20 dnia zapadłych. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na usatysfakcyonowanie wierzycieli Ur. Onufrego Eytmina Sędziego b. Grodzkiego ptu Trockiego przeznaczających, za niedziel cztery od daty podania niniejszego Obwieszczenia do majątku Barbaryszek w powiecie Trockim położonego pod Konkurs oddanego zjedziemy, i czynność przyporuczoną, kontynuować prawnym porządkiem będziemy, o tém przez niniejsze Obwieszczenie strony interessowane zawiadamiamy.

Roku 1829 miesiąca februarii 28 dnia, Wobny świadcę iż kopie tego Obwieszczenia z autentykami zgodne od JWW. Raymuda Chodźki Prezydenta Ziemskiego Oszmiańskiego i Kawalera, Antoniego Kocięła Sędziego Ziemskiego Zawileyskiego i Kawalera, Macieja Kurkowskiego Pisarza Grodzkiego Zawileyskiego. Jedną WJPanu Onufremu Eytminowi Sędziemu b. Grodzkiemu ptu Trockiego i drugą WW. JPP. Stanisławowi Sędziemu Graniczn. Ptum Trockiego, Adryanowi i Tadeuszowi braciom, Racheli, Olimpii i Maryannie siostrom Eytminom successorom zesłej Heleny Eytminowej, oczywiście w majątności Barbaryszkach w powiecie Trockim. Trzecią: W. JPanu Wawrzyńcowi Pudkamerowi Sędziemu. Czwartą: W. Franciszkowi Kozakiewiczowi. Piątą: W. JPanu Stanisławowi Sidorowiczowi Adwokatowi Sądu Głnego Wileńskiego, oczywiście wręce w mieście Wilnie podałem, i o zjeździe za cztery niedziele od daty podania niniejszego Obwieszczenia Sądu Taxatorsko Exdywizorskiego zawiadomiłem, oraz dla wiadomości stron interessowanych w Gazecie Kuryera Litewskiego zamieściłem.

Jan Kisiel Wozny Ptum Wileńskiego.

Roku 1829 februarji dwódziesiątego osmego dnia, w mieyscu Aktów Ziemskich Ptum Trockiego znajdując się osobiście wozny w górze wyrażony Relacyą podania takowego Obwieszczenia zeznał. Przyjąłem i o wpisaniu do ksiąg świadcę.

Ziemski Trocki v. Rejent Wiktory Szachno.

Roku 1829 mca marca pierwszego dnia przed Aktami Ziem. Ptum Wileńskiego stawając osobiście wozny Ptum Wileńskiego Jan Kisiel Relacyą podanego Obwieszczenia zeznał i w Protokule Wozniczkim własnoręcznie rozpiął się.

Jest w aktach świadcę

Regent M. Talat.

Pr e n u m e r a t a.

Galerya obrazow życia ludzkiego czyli charaktery przez Amerykaniina Waszyngtona Irwinga.

Mamy już podobne dzieła Teofrasta i P. Labruyere. Znać ludzkie charaktery, jest to znać drogę życia; bo przez nie poznajemy sposoby osobisty myślenia i działania człowieka. W owych atoli dziełach zdania tak są treściste, głębokie, logicznie wypracowane, że nader mała liczba ludzi zajmuje się ich czytaniem. Są to szkielety umysłowe, odrażające martwą zdrętwiałością. A że większa liczba śmiertelników lubi przyjemności życia, nie rada więc zajmować się jałowemu (podług ich mniemania) rozmyślaniem, żałując trwonić krótkich chwil bytu ziemnego.

Charaktery Waszyngtona Irwinga są wcale innego rodzaju. Wystawia on je w czynnym działaniu osób żyjących, okraszając nadzwyczajną bystrością imaginacyi i pięknym wystowieniem. Ktoby się chciał nauczyć malować powabnie i trafnie wyrazami, niech się w dzieła Irwinga wczytuje. tego mistrza nadobney tey i trudney sztuki. Od pierwszey strony, owszem od pierwszego okresu przekona się czytelnik, że maluje tak dokładnie, iż zdaje się każdemu, jakby widział przed sobą rzeczywiscie człowieka, albo jaką sprawę; jego cały charakter, lub jaki przedmiot. Talent nadzwyczajny!

Są w tych pismach uwagi moralne; ale to

podobne do oszczędnych kropel rosy, spadających na przejęte skwarem słonecznym rośliny, i upragnione dobrego odwilżenia.

Chłubi się z takiego płodu nowy rodzinny kray autora: Anglia, stara jego oyczyzna patrzy nań z zadumieniem, a czego czwarte wydanie dzieła tego w jednym roku jest dowodem; wszystkie zaś niemal narody europejskie przekładają pisma te oryginalne, i nader powabne.

Takięto dzieło chce się pokazać przebrane po polsku: lecz żeby się pokazało, potrzebuje na nowy ubiór wydatku. Składa się całe ze czterech tomów. Dwa, już wygotowane, zaczną się wnet drukować w drukarni B. Neumana. Prenumerata na dwa tomy spore rubli srebr. dwa. Przyjmuje się u Glücksberga Typografa Uniwersytetu Wileńskiego, i osobliwskich uproszonych. Wilno 5 marca 1829.

Józef Bychowiec b. Kapitan.

Wolno drukować. Wilno dnia 5 marca 1829 r. A. Powstański Prez. Kom. Cenz. Wileń. Radca Kollegialny.

3 Oświadczenie wspólnie z najsolenniejszym Manifestem imieniem WJP. Pauliny Weroniki Stankiewiczówny, pod asystencją oycy działającej, przeciwko WWJPP. Józefowi Szafkowskiemu i Alexandrowi Wilamowskiemu, dzieciom majątności Posolcza zwaney, w gubernii Wileń. Pcie Wileń. położoney, czyli się przed Sądem i publicznością z okoliczności następney: zeszyły do wieczności ś. p. Xiądz Stanisław Szafkowski, Pleban Zyrmuński Deputat Lidzki, dokumentem obligacyyno-assekuracyjnym w roku 1814 mca junii 11 d. dat. a 1821 xbra 7 d., do akt grodzkich Ptu Wileń. Sądownie podanym, dla żalcey delatorki w dzieciństwie wówczas zostającej, zapisał sumę zł. pol. 2,000, i tę na majątności swojej dziedziczyney Posolcze zwaney, wyżey już wzmienioney oparł; z tém najsolenniejszym zastrzeżeniem, iż od summy tey procent piąty sam każdorocznie w d. 23 apr. opłacać będzie, i successorowie jego, posiadający po nim w spadku majątność Posolcze będą obowiązani, dopóty, nim żalca delatorka zawarłszy stosownie do przepisów Kościoła ś. związku szlubne, legalnych po sobie nie zostawi successorów, a w takim już razie summa zł. pol. 2,000 w kapitale, przez posiadającego majątność Posolcze żalcey delatorce lub jej successorom opłaconą być powinna. Dokumentu takowego nie tylko w walorze swoim X. Szafkowski późniy nie naruszył, ale owszem przez lat kilkanaście życia swojego po dacie wydania, nayszkrupulatniy zadosyć onemu czynił; lecz od datty jego śmierci, gdy obżaleni Józef Szafkowski i Alexander Wilamowski drogą sukcesyi osiągnęli majątność Posolcze, żalca delatorka pomimo częste nalegania, uzyskać swojej własności żadnego roku nie mogła; kiedy zaś nadto dochodzi do wiadomości żalcey delatorki, że obżaleni majątność tę, drogą sukcesyi po ś. p. X. Szafkowskim Plebanie Zyrmuńskim osiągnioną, zamyślają prawem wiecznym wybyć, aby zatem przed nabywcą sum-

ma dla żalcey delatorki z dokumentu X. Szafkowskiego należna, i na majątności Posolczy w gubernii Wileń. Pcie Wileń. położoney oparła, na krzywdę żalcey delatorki ukrytą nie była, widzi siebie w konieczności, wszystkich chcących wejść z obżalnymi w umowę o nabycie prawem wieczności nie raz rzeczoney majątku Posolczy, przez niniejsze oświadczenie zawiadomić, jak równie zapowiedzieć obżalnym, iż o zalegający od datty śmierci X. Szafkowskiego procent, w Sądzie właściwym z obżalnymi prawem działać będzie. Jakowe oświadczenie wspólnie z najsolenniejszym Manifestem w imieniu WJP. Pauliny Weroniki Stankiewiczówny pod asystencją oycy działającej, podpisują. Datt. w Wilnie r. 1829 mca marca 1 d.

Jan Januszkiewicz Adw. przy Sądzie Gł. Wileń. R. 1829 mca marca 1 dnia przed Sądem Grodz. Ptu Wileń. obecnie stawając WJP. Jan Januszkiewicz Adwokat Sądu Gł. Wileń. niniejsze oświadczenie po nastąley w dniu dzisiejszym na podaną prośbę rezolucyi do protokołu wpisać podał i w onym własnoręcznie się rozpisał. Sędzia K. Cieszeyko. Regent Onufry Horodeński.

Wolno drukować. Wilno d. 4 marca 1829 r. A. Powstański Pr. K. Cen. Wileń. R. Kol. i Kaw.

2 Wyjeżdża za granicę do Królewca Józef Łukaszewicz Szkiper Wileńskiego 1szey gildy kupca v. Auera z Produktami na strągach, z Sylwestrem Strawińskim drugim Szkiperem na drugim strugu takż z produktami, z terminem na rok jeden.

Wileński Policmeyster Podpułkownik Chrzastowski.

Numer IIgi Dziennika Wileńskiego r. t. 1829 zawiera następujące materje:

Poezya. — Perła i Brylant bayka przez Ant. Goreckiego. — Syn i Oyciec, bayka tegoż. — Pieśń żniwiarzy przez tegoż. — Do... przez tegoż. — Do przyjaciółki pieśń z P. Lafond, tłum. Ant. Chrapowickiego. — Odpowiedź tegoż. — Pożegnanie z żoną z Bayrona przez Stanisława Rosołowskiego. — Pożegnanie do Maryi z Bayrona tegoż. — W imionniku przez F. S. — Sonnet poety angielskiego Moora przez F. S. — Znikomość młodości z Gniedyca przez X. A. Moszynskiego S. P. — Mowa Filokteta do Pyrrusa z trajedyi Filoktet przez Laharpa tegoż. — Oda Horacego do Wirgiliusza tegoż. — O Przyjaźni, tryolety tegoż. — Epigrammata tegoż. — *SZUKI PIĘKNE.* — O artystach rossyjskich w Rzymie, — *PRAWO.* — Uwagi odnoszące się do bibliografii Statutu Litewskiego. — *FILOLOGIA.* — Wiek Sofoklesa, w którym pisał trajedyę Edyp w Kolonie. *Dokończenie* przez Tadeusza Eliaszewicza. — *BADANIA HISTORYCZNE.* — O gorze Ararat przez Teodora Narbutta. — *RECENZJA.* — Kurs poezyi przez Józefa Korzeniowskiego. — *NAUKI STOSOWANE.* — O wystawie wyrobów Rękodzielni Rossyjskich, mającej się otworzyć w maju r. t. — Prawidła względem urządzenia teyże Wystawy. — Otwarcie Rady Rękodzielnicy. — Osoby składające tę Radę. — Obwieszczenie o rozpoczęciu przyzymowaniu wyrobów na wystawę. — O wzajemnym związku handlem, rękodzielnictwem i rolnictwem. — Piec kuchenny P. D'Arcet, z ryciną. — Osieć udoskonalona przez Teodora Narbutta. — Sposób oczyszczania olejów roślinnych do lamp. — Aliaże platynowe, jeden na zwierciadła, a drugi podobny do złota. — Farbowanie bawełny i materiy bawełnianych przeslicznym kolorem różowym. — Oczyszczenie cukru. — Sposób prania sukna zbrudzonego. — *NOWINY NAUKOWE.* — Królewski uniwersytet warszawski, ofiary do jego zbiorów w 1828 r. — Towarzystwo Xiecia Jabłonowskiego w Lipsku. Zadania na rok 1829ty. — Zakłady naukowe w Król. Niderlandzkim. — Podróż rossyjska do góry Araratu. — O bibliotekach w Konstantynopolu — Drukarnia turecka w Konstantynopolu. — Statystyczne obeyrzenie dzienników. — O literaturze indostańskiej. — Drugi zbiór Tysiąca i jednej nocy. — Zjawienie napowietrzne w Starodubowie. — Nowe dzieła: polskie — cudzoziemskie. — Ryciny przy tym N. Kuchnia D'Arceta. — Osieć ulepszona przyłączy się do następnego.

	Czas obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatry.	Odmiana w powiet.
Obserwacye meteorologiczne.	d. 11 godz. 2 wiecz.	27 cal. 6,8 lin.	— 6,25 stopni	Połudny.	Pochmurno
	d. 12 godz. 5 $\frac{1}{2}$ rano.	27 — 7,8 —	— 10 —	Zachodni.	Pogoda
	d. 13 — — —	28 — 7,4 —	— 7 $\frac{1}{2}$ —	Zachodni.	Pogoda

Wilno dnia 13 marca v. s. 1829 roku.

Kopia rezolucyi Kommissyi dla urzadzania interessow Radziwitwowskich Naywyższą wolą ustanowionej w dacie 7 marca roku 1829 przy N. 14,807 nastaley.

Po wysluchaniu przedstawienia Zastępcy Prokuratora massy Radziwitwowskiej, W. Jozefa Karczewskiego, w dniu 2 ter. mca podanego i prosby na Imie MONARSZE jednoczasowie wniesionej, z dołączeniem oświadczenia na exdywizyą dóbr massy Radziwitwowskiej podług opinii Komitetu JWW. Ministrów 7 febr. 1828 roku Naywyższej utwierdzonej, toż prosb od Kredytatorów, a mianowicie przez W. Jana Kottwicza, Adwokata Sądu Gł. Wileńskiego, w imieniu JW. Alexandry Hrabini Branickiej, Damy Orderu s. Katarzyny wiekszego Krzyża, Mistrzini Dworu zastawney possessorki dóbr Głębokiego i Zamirza: przez W. Stanisława Kozakiewicza Adwokata Subseliow Wileńskich i Kandydata obojga praw, w imieniu JWW. Stanisława i Wiktora Jabłońskich, Podkomorzych Powiatu Słuckiego, Wincentego Uzłowskiego Chorążego tegoż Powiatu, Wincentego i Konstancyi Bohdanowiczow Sędziow Granicznych Powiatu Nowogródzkiego, zastawnych possessorow folwarku Borek, Cielewicz i Horodzieja; przez W. Bonifacego Wołodzkę, jako opiekuna nieletnich Petersenow, successorow pozeszłym JW. Janie Petersenie, zastawnych possessorow folwarku Kudzinowicz, przez W. Wincentego Hryniewicza Porucznika b. woysk polskich, w imieniu W. Magdaleny Więckiewiczowej, possessorki zastawney folwarku Sałtanowszczyzny, na dniu 5 tegoż miesiaca maeca złożonych, oraz przez W. Dominika Szklennika, Adwokata Sądu Gł. Wileń., w imieniu W. Juliana Wołodzki Sztabs-Rotmistrza woysk Rossyyskich, zastawnego possessora folwarku Buda-Hreska na dniu 6 podaney, i przedstawienia Komitetu Kredytatorów dnia tegoż przyniesionego z dowodzeniem, iż Prokuratorya oświadcza exdywizyą, jako niemajaca do tego potrzebnego umocowania nie moze, i po przeyrzeniu załączonych dowodow, gdy się okazuje, iż nayprzód Naywyższej utwierdżonem Komitetu JWW. Ministrów w dniach 10 januaryi i 7 februaryi 1828 roku nastalem, a przy ukazie Rzadzającego Senatu dnia 13 kwietnia tegoż roku objawionem postanowieniem zalecono pod punktem A: „na termin przez Opiekę przeznaczony wezwać wszystkich zastawnych i wszelkiego tytułu wierzycieli i pretensorow z tém, ażeby oni przez dobrowolne z Opieką i między sobą umowy, przystąpili do utrzymania satysfakcyi nabyciem na dziedzictwo dóbr Radziwitwowskich,” pod punktem C. „Gdyby i potem Opieką znalazła niemożność korzystnego uskutecznienia projektowanych umow dobrowolnych, w takim razie celem bezzwłocznego umorzenia długow prywatnych massy umocnić ją do oświadczenia w Guberniach Litewskich exdywizyi, dla podziału między kredytarami dóbr nieruchomych” pod punktem H: „wespół z oświadczeniem przez Opiekę exdywizyi, Kommissya Radziwitwowska wezmie w wiedzę swoją wszystkie dobra, pod exdywizyą podchodzące, i do jey ukończenia, za pośrednictwem Prokuratoryi od Opieki ustanowionej i za wia-

domością Wierzycieli, będzie zbierała dochody z dóbr takowych, zresztą rozumie się samo przez się, iż pod to prawidło niepodchodzą dobra z pod exdywizyi wyjęte pod literą D oznaczone, to jest: 1) prawem Ordynacyi Xięciu Antoniemu Radziwitwowi przynależne. 2) zostające pod załogiem i sekwestrem za dług Skarbowy. 3) Dobra, jakie przez Xięcia Dominika Radziwitwa odane zostały w posiadłość dożywotnią matki Xiężniczki Stefanii Radziwitówny, równie i innym osobom dobra, na mocy praw dożywotnich posiadającym, oraz na mocy Ukazu z dnia 17 kwietnia 1818 roku, już wyprzedane.” Potwóre, skutkiem takowego postanowienia Prokuratorya massy Radziwitwowskiej, na rozpoczęcie układow z Wierzycielami wszelkiego tytułu w imieniu opieki przeznaczyszy dzień 15 grudnia upłynionego 1828 roku, na termin takowy tychże Wierzycieli przez gazety wezwała, a następnie toż wezwanie w dniu 6 stycznia ter. roku z zadeklarowaniem czasu na ten przedmiot po dzień 1 marca ponowiła. Potrzebie, Opieką JW. Hrabiney Wittgenszteyn, czyniac ku temu potrzebnę ze strony swojej rozporządzenia w poleceniu dnia 14 grudnia za N. 285, Prokuratoryi danem, wyraziła w punkcie 1: „iżby odtąd we wszystkich swoich czynnościach Prokuratorya odnosila się wprost do JW. Hrabiego Wittgenszteyna, w okolicznościach zaś, gdzie współdziałanie dalszych Opiekunów okaże się bydz potrzebnem, sam Hrabia komunikować się z nimi będzie,” w punkcie 2: „iż jeśliby niechęć lub ociąganie się wierzycieli miały bydz przyczyną bezskuteczności żądanych ze strony massy układow, lub mało objawiającego onych postępu, w takim razie Prokuratorya massy weydzie do Sądu Kommissyi z przedstawieniem oświadczącą exdywizyą na zasadach i regulacjach deczyzą Komitetu Ministrów dnia 7 februaryi Naymiłościwiej zatwierdżoną przepisanymi; krok ten wszakże ostateczny, nie inaczej przez Prokuratoryą massy uczyniony będzie, jak za wyraźnem danem jey w tey mierze przez Hrabiego Wittgenszteyna zaleceniem.” Po czwarte oprócz jeneralney plenipotencyi obóyga Hrabow Wittgenszteynow do działania we wszelkich wypadkach i interessach massy tycających się 1828 gbra 27 w Izbie Cywilney Sądu Głównego St. Petersburgskiego, na osobę W. Antoniego Kożuchowskiego sporządzonej, oraz osobnego pisma samego Hrabiego Wittgenszteyna dnia 16 febr. roku ter. datowanego, nadaną uprzednią W. Kożuchowskiemu władzę utwierdzającego; nadto tenże JW. Hrabia Wittgenszteyn w poleceniu dnia 20 febr. ter. roku Jeneralney Prokuratoryi massy Radziwitwowskiej danem wyraził: zważaiąc, iż zagajone z Wierzycielami massy Radziwitwowskiej układy nieodpowiadają zamierzonemu celowi przez Naywyższy Ukaz z dnia 7 februaryi 1828 roku, a tém samém ogłoszenie Taxy i Exdywizyi wieczystey nieuchronnym czynią, z mocy sobie służącey w myśl postanowienia Opieki z dnia 14 grudnia 1828 roku N. 285 poleca Prokuratoryi takową Taxę i Exdywizyą wieczystą na prawidłach w Ukazie wskazyanych natychmiast ogłosić i o tém wszystkich

Członków Opieki zawiadomić. *Popište* Jeneralny Pełnomocnik JWW. Hrabów Wittgenszteynów W. Antoni Koźuchowski, pismem dnia 2 praesentium za N. 97 Jeneralney Prokuratoryi, oświadczyć Exdywizyą i o tém Kommissyi przedstawić polecił. Skutkiem czego Zastępca Jeneralnego Prokuratora W. Józef Karczewski toż oświadczenie pod datą dnia 2 praesentium sporządziwszy, takowe przy przedstawieniu teyże daty za N. 164 Sądowi Kommissyi złożył, oraz przyjęcia do akt i zaskutecznienia prośb temże przedstawieniem objętych, prosił, a tak z rzeczy powyżey opisanej okazuje się: 1) Iż warunki postanowieniem Komitetu JWW. Ministrów 1828 february 7 nastąpił objęte, których wykonanie poprzedzać było powinno deklaracją Exdywizyi, a w skutku tego i zajęcie dóbr teyże Exdywizyi uległych, w wiedzę Sądową, nie zostały bez należytego wypełnienia; albowiem Opieka stosownie do punktu A rzezonego postanowienia na termin przez się oznaczony 15 grudnia 1828 r. ogłoszeniem przez Gazety do wiadomości stron insteressowanych podanem, wezwała wszystkich zastawnych i wszelkiego tytułu Wierzycieli i Pretensorów, ażeby oni przez dobrowolne z Opieką i między sobą umowy, przystąpili do otrzymania satysfakcyi nabyciem na dziedzictwo dóbr Radziwiłłowskich, a następnie pismem Jeneralney Prokuratoryi 1828, grudnia 13; za N. 285 danem, przelewając na osobę JW. Hrabiego Wittgenszteyna moc wszelkiego w imieniu jey wrzezy następnych z Wierzycielami układów działania; stosownie do Naywyższych Ukazów praw i przepisów, Prokuratoryą we wszelkich jey czynnościach odnosić się wprost do JW. Hrabiego Wittgenszteyna obowiązała, a w razie jeśli by niechęć lub ociąganie się Wierzycieli, miały być przyczyną bezskuteczności żądanych ze strony massy układów, lub mało obiecującego onych postępu; wejść do sądu Kommissyi z przedstawieniem o Exdywizyą na zasadach, decyzją Komitetu JWW. Ministrów przepisanych, nie inaczej wszakże, jak za wyraźnem w tey mierze JW. Hrabiego Wittgenszteyna zaleceniem, Jeneralney Prokuratoryi. poleciła. 2. Lubo Komitet wierzycieli, i sami niektórzy kredytorowie w podanych do Sądu pismach donoszą: iż w traktowaniu układów tyle i tak ważnych ze strony Plenipotenta JWW. Hrabów Wittgenszteynów napotkali trudności, że takowe układy przez żaden sposób do końca doprowadzone być nie mogły, i to za powód do zatrzymania Exdywizyi i dalszych skutków decyzji Komitetu JWW. Ministrów stawią. Gdy jednak tąż decyzją pod punktem C. Jeśli Opieka znalazła niemożność korzystnego uskutecznienia projektowanych umów dobrowolnych, też Opiekę do oświadczenia Exdywizyi umocowano, takowe zatem oświadczenie bezpośrednio od opinii sameyże Opieki zależąc, niewymaga uprzedniego i osobnego ze strony Sądu o objawionych w traktowaniu trudnościach decydowania. 3. Do przedsięwzięcia niniejszego kroku wedle wyrazów pisma Opieki 1828, grudnia 13; Prokuratoryi danego. JW. Hrabia Wittgenszteyna jako mąż właścicielki massy i współ-opiekun, otrzymawszy od Opieki dostateczne i niezaprzeczone upoważnienie, przy jednoczasowem w tey mierze Prokuratoryi danem poruczeniu, mocy oświadczenia Exdywizyi i dopomnienia się dalszych skutków Naywyżey utwierdzonego Komitetu JWW. Ministrów po-

stanowienia, zaprzeczoney sobie mieć nie może, owszem z osoby swey i w osobach Członków Opieki prawnie działać, jest mocen. 4) Przez wyraźne polecenie oświadczenia exdywizyi od JW. Hrabiego Wittgenszteyna dnia 20 lutego, t. r. Prokuratoryi dane, jak się stało zadość zastrzeżeniu w punkcie drugim pisma Opieki do teyże Prokuratoryi 1828 grudnia 13; danego uczynionemu, tak toż JW. Hrabiego Wittgenszteyna polecenie oznaczając zdanie i wolę Opieki, dostatecznem do oświadczenia Exdywizyi jest umocowaniem, i chociaż przeciw onemu ze względu nieformalności, i dalszych wniosków ze strony Komitetu i samych Wierzycieli przedstawiono rozmaite zarzuty, lecz gdy Naywyżey potwierdzonym Komitetu JWW. Ministrów postanowieniem, do oświadczenia exdywizyi, potrzebując tylko deklarowania się Opieki, w jakiej ono formie ma być objawione, nie przepisano. Gdy toż za upoważnieniem Opieki JW. Hrabiego Wittgenszteyna deklarowanie się jest wyraźne i niewątpliwe, a zarzut uchybienia formalności wypełnienia Naywyższej woli postanowieniu Komitetu JWW. Ministrów objawioney zwlekać i zatrzymywać nie może. Dla tego Sąd Kommissyi postanawia: *naprzód* stosownie do Naywyżey utwierdzonego pod datą 7 febr. 1828 r. postanowienia Komitetu JWW. Ministrów wniesione exdywizyi oświadczenie na zasadach tegoż postanowienia i na dobra w niem wyszczególnione przyjąć i do akt wprowadzić zalecić, oraz ogłoszenia onego przez Gazety dozwolić. *Powtóre*, lubo rzezonym postanowieniem pod punktem H. wespół z oświadczeniem przez Opiekę exdywizyi wziąć w wiedzę swoją wszystkie dobra pod exdywizyą podchodzące, Kommissyi poruczono; gdy jednak Prokuratorya w punkcie 1szym przedstawienia swojego, przez wzgląd na termin kontraktowe i na niedogodność, któreby z niedotrzymania tych terminów dla wierzycieli zastawnych wynikać mogły, prosi, ażeby rozpoczęcie nadal rachunków z dóbr pod exdywizyą podpadających przywiązać do terminów w opisach wyrażonych, to jest: w dobrach Wileńskiej, Mińskiej i części Grodzieńskiej Gubernii od ś. Jerzego, a w powiecie Brzeskim i obwodzie Białostockim od ś. Jana teraż. roku; *w punkcie zaś drugim* też Prokuratorya żąda zostawienia jeszcze na rok jeden w dzierżawie tych wierzycieli zastawnych, których termin kontraktowe są oznaczone w prawach o ś. Jerzym, pod warunkiem wneszenia przez ten jeden rok tych tylko całkowitych dochodów, które przy obrachowaniu addytamentów wykazane były, *i nakoniec w punkcie trzecim*, aby Sąd uczynił rozporządzenie względem zastaw tych wierzycieli, którzyby wniesienia gotowizną rzezonych intrat odmówili, a mianowicie, iżby przez nich posiadane majątki massy, wolno było komu innemu na tychże kontraktach wydzierżawić. Gdy takowe żądania przy zastosowaniu się, o ile na teraz można, do Naywyższych rozporządzeń, obok ubezpieczenia dochodów z dóbr exdywizyi uległych, łączą dogodność dla wierzycieli i jako skutek woli Opieki są doniesione, przeto rozpoczęcie nadal rachunków z tychże dóbr do terminów kontraktowych, jakie dla kogo w opisach zastawnych są oznaczone, przywiązać, oraz zawierać z kredytorami zastawnymi na rok jeden następny układy o zostawienie ich przy posessyi

roczney, nie inaczej, jak za upewnieniem odpowiedniej należnej opłaty, a dobra posiadane przez tych wierzycieli, którzy do takowego układu nie przystąpią, na następujących dopiero kontraktach komu innemu wydzierżawić Prokuratorowi massy dozwolić, z tém jednakże ostrzeżeniem: iż takie umowy nie wprzód nabędą mocy i otrzymają exekucyą, aż w Sądzie Kommissyji złożone i potwierdzone zostaną i że takowe z dóbr namienionych dochody, nie inaczej jak wedle punktu *h* postanowienia Komitetu JWW. Ministrów pod wiedzą i dyspozycyą Sądu Kommissyji za wiadomością kredytorów bezpośrednio wnoszone będą. Że nakoniec dobra, z których possessorowie zastawni, nie wniosą do Kommissyji wyrachowanych i należnych dochodów, od terminów kontraktowych umowami oznaczonych, w roku terażniejszym nadchodzących, odjęte im zostaną: *Potrzenie*. Gdy ku wypełnieniu dalszych prawideł postanowienia Komitetu JWW. Ministrów potrzebne od Prokuratorowi tabelle i wiadomości, dobra, oraz ich naturę, i adyamentowe osobnemu przeznaczeniu podległe opłaty, wykazujące, złożone nie są, przeto do przedstawienia onych Sądowi, wraz po odbytych mińskich i nowogródzkich kontraktach, Prokuratorowi zobowiązać, i do uskutecznienia tego wykonania dalszych postanowienia Komitetu JWW. Ministrów prawideł, oraz rozwiązania szczególnych Komitetu wierzycielskiego i samych kredytorów żądań, niemniej uczynienia stosownego w tém rozporządzeniu zamieścić i o tém przez Gazetę Kuryera Litewskiego Stronom interessowanym dać wiedzieć — *Nakoniec*, gdy dobra prawami dożywotniemi zawiedziona, powodem zostawiania wżyciu dożywotników, a ztąd exekwujący się przez nich dożywotniemi possesji od zającia pod Exdywizyą, i w wiedzę Kommissyji wyłączone zostały; a jako po ustałym życiu JO. Teofili zGrawów Morawskich Xiężney Dominikowey Radziwiłłowey, rozwiedzioney Jenerałowey Czerniszew, te, które były w jey posiadaniu, będąc przez uwolnienie od dożywocia oswobodzone, i do Rządu dóbr zpod Exdywizy wyłączonych nie należąc, lubo zającia w wiedzę Sądową i pod Exdywizyą niewątpliwie podlegają; gdy jednak ku temu Sąd niniejszy niema szczególnego Wyższej Władzy upoważnienia; przeto o tém, gdzie należy raportem przedstawić i o niniejszym postanowieniu Prokuratorowi Massy Radziwiłłowskiej i Komitetowi Kredytorów oraz stronom objawić (w protokule podpisali) Antoni Łappa Kommissarz Prezydujący. Mikołaj Abramowicz. Eustachy Zabiełło. Jerzy Zajęczkowski. Jan Sylwestrowicz Kommissarze.

Za zgodność z protokołem,

Ludwik Czernichowski Sekretarz.

W początkach objęcia massy Radziwiłłowskiej w zawiadywanie Opieki, jakkolwiek taż massa przewyższała wartość swoją wszelkie jey długi, te jednak dla samego ich ogromu nie mogły być zniesione przez wypłatę ich gotowemi pieniędźmi. Nie było innego środka zadość uczynienia wierzycielom, jak albo przez urzędową taxę dóbr i rozdzielenie ich między wierzycieli lub przez dobrowolną tychże dóbr wyprzedaż. Gdy dla mnogości processow w owym czasie ciężających na massie, koley exdywizy daleką zaspokojenia wierzycieli ukazywała drogę, a szczęśli-

wa i umiejętna wyprzedaż dóbr zadość czyniła celowi; Opieka przeto wzięwszy za powód, że w postępie czasu ciągle rosące procenta od summ ręcznych, a opłacane w przewyższającym stosunku od summ zastawnych, postawią massę, acz dostateczną, w stanie jey zachwianym; dla zapobieżenia tedy pomnażaniu się długow przez rosące procenta i wydobycia istotnych dochodów i szacunku zastawianych przez zastawnych wierzycieli, uprosiła u Tronu pozwolenia przedaży dóbr na dziedzictwo w czasie małoletności dziedziczki Stefanii z Xiążąt Radziwiłłow terażniejszey Hrabiny Wittgenstein. Zastawni wierzyciele, którzy w każdym zdarzeniu pierwszą przed innymi pretensorami z praw należną dla siebie wywodzą satysfakcyą, mieli otworzoną sposobność pierwsi ją też otrzymać. Wszakże postępowanie ich najmniej odpowiedziało powziętym nadziejom. Pretensorowie massy w znaczney liczbie przez nabycia pozabawili massę dóbr swobodnych, a zastawni wierzyciele pobierając dochody znacznie przewyższające prawne procenta i na swój obracając pożytek, czyniąc oraz szacunek istotny dóbr przez siebie dzierżanych dla ogółu wierzycieli bezkorzystnym, przez nieprzystąpienie do nabycia dóbr, stawili już Massę u kressu, pozbawioną wszelkiej możności zadość uczynienia wierzycielom swoim i opłacenia długu skarbowego. Postrzegłszy Opieka, że tak korzystny dla obiedwóch stron środek przez winę wierzycieli zastawnych chybnym został, przedstawiła do Tronu niezbędną konieczność ogłoszenia na Massie Radziwiłłowskiej wieczystey dóbr Exdywizy w Cesarstwie Rossyyskiem, a konkursu w Królestwie Polskiem. Na to miała szczęście otrzymać Naymilszościwsze zezwolenie w Ukazie dnia 7 lutego 1828 r. Dobrotliwy MONARCHA w troskliwości swojej o dobro stron obiedwóch, dla zapewnienia wzajemnych dogodności gospodarskich, do których Sąd w wyrokach swoich niemógłby się wszędzie stosować, raczył dozwolić, aby uskutecznienie Exdywizy poprzedziły układy dobrowolne, o wyprzedaż nie tylko dóbr pod zastawą będących, ale nadto późniejszym Ukazem przychylić się do wyprzedaży dóbr zajętych hypoteką długu skarbowego. Stosownie zatem do tey Naywyższej woli i Dobrotliwych MONARSZYCH zamiarów Opieka JW. Stefanii z XX. Radziwiłłow Hrabiny Wittgenstein determinowawszy dzień 15 grudnia roku zeszłego za pośrednictwem Sądu Prześwietney Kommissyji w awizacyach publicznych przez gazetę trzykrotnie z dnia 15 września ogłoszonych, wezwała na ten termin dzierżawców zastawnych dóbr Massy i wszelkiego innego rodzaju wierzycieli: aby przez dobrowolne z Opieką i między sobą układy, do wzięcia satysfakcyi w nabyciu dóbr przystąpili. Prokuratorowi widziało się być zmuszoną ponowić tę awizacyą na dniu 6 stycznia r. t. Lecz gdy wierzyciele w małej liczbie należności swoich do Wilna przybywszy, *żadnych wprzód między sobą niemając umów*, mimo wyraźnego warunku w Ukazie Naywyższym pod literą A położonego, przychodząc traktować poosóbno, bez ogólnego zebrania się, bez poprzedniczego porozumienia się, bez zastanowienia się nad własnym i Massy położeniem, a nawet wierzyciele zastawni stawiając za zawadę tak wzajemnie sobie, jak

wierzycielom ręcznym zastawy swoje, gdy Massa
dobr wolnych prawie nie posiada, strudnili wszel-
kie umowy, mogące w myśl punktu C wyż rze-
czonego Ukazu przez *korzystne układy* upoważnić
Opiekę do oddalenia wieczystey taxy i Exdy-
wizyi. Owszem przez zapisane w Aktach Sądu
Kommissyi Oświadczenia dowiedli, że przyby-
wali kolejno jedynie dla dopełnienia formalno-
ści, którą, rokowali sobie, zasłonić dobra będące
w ich dzierżeniu od zajęcia na mocy Ukazu w
wiedzę Kommissyi, tudzież zapewnić nadal dla
siebie dochody od lat tylu pobierane, z wielkim
uszczerbkiem Massy i wierzycieli ręcznych. Gdy
więc znikło wszelkie podobieństwo dostąpienia
pożądanych korzyści z dobrowolnych układów
i uniknienia Exdywizyi, a dalsze jey odłożenie
zagroza bezpieczeństwu tak długu Ssarbowego,
jakoteż wierzycieli prywatnych, Prokuratorya
zatém, otrzymawszy stosowne w imieniu Opieki
polecenie, oświadczeniem niniejszém taxę i Ex-
dywizyą wieczystą, dla sprawiedliwych i praw-
nych Massy wierzycielów, na zasadach opinii Ko-
mitetu PP. Ministrów Naywyżey dnia 7 lutego
1828 r. potwierdzoney, uroczyście oświadcza,
a co do ogłoszenia konkursu w Królestwie Pol-
skiem, jeżeli Opieka uzna potrzebę korzystania
z pozwolenia sobie w tey mierze danego, naten-
czas nieomieszka o tém w późniejszym czasie
wnieść do Sądu Prześwietney Kommissyi swoich

żądań. Kiedy jednak otworzyła się nadzieja, że
po ogłoszeniu Exdywizyi dadzą się uprzątnąć za-
wady, które dotąd najmocniej bieg układów do-
browolnych tamowały, kiedy niektórzy wierzy-
ciele w wielokrotnych odezwach do pełnomo-
cnika JJWW. Hrabiów Wittgenstejn, oświad-
czyli życzenie i gotowość przystąpienia do środ-
ków, mogących oddalić doprowadzenie do skutku
Exdywizyi; przeto Opieka uczyniła w tym celu
wszelkie będące w jey mocy ułatwienia. Pro-
kuratorya w osobném przedstawieniu do Sądu
Prześwietney Kommissyi prosiła o ich wykona-
nie, a pełnomocnik wszedł do Komitetu wierzy-
cieli ze stosowném w tey rzeczy wniesieniem.
Dat w Wilnie roku 1829 mca marca dnia dru-
giego. Pełniący obowiązki Jeneralnego Proku-
ratora Józef Karczewski.

Roku 1829 miesiąca marca 7 dnia, Skut-
kiem rezolucyi Sądu Kommissyi na interessa Ra-
dziwiłłowskie Naywyższą wolą w mieście Wil-
nie ustanowionego, dnia dzisiejszego, na podaną
przez W. Józefa Karczewskiego, pełniącego obo-
wiązek Jeneralnego Prokuratora Massy prośbę,
pod N. 14807 nastaley, takowe Oświadczenie ad
Acta Sądu pomienioney Kommissyi wpisane zo-
stało. Przyjąłem i że jest w aktach świadcę.

Michał Kotłubay aktowy Sądu Kommissyi
Regent.

Wilno dnia 15 Marca v. s. 1829 roku.

2 Rząd CESARSKIEGO Uniwersytetu Wileńskiego podaje do publicznej wiadomości, że na ostatnim terminie licytacji, odbytym w dniu 9 b. marca, dla oddania na czynsz wieczny folwarków Puzyryszek, Rubionki i Dowgirdziszek, postąpiono za folwark pierwszy rub. sr. 745, za drugi rub. sr. 550, do folwarku zaś Dowgirdziszek, z którego wyciągnięta intrata wynosi rub. sr. 714 kop. 35, nieznaleźli się kontrahenci. Naznaczono przeto jeszcze jeden przetarg, który się odbędzie w dniu 16 b. m. marca; wzywa chcących należeć do licytacji, aby się stawili w oznaczonym dniu w Kancellaryi Uniwersytetu z ewikycjami na folwarki Puzyryszki i Dowgirdziszki odpowiedniami trzeciej części summy szacunkowej, to jest: na pierwszy rub. sr. 4500 a na drugi rub. sr. 4,200, na folwark zaś Rubionkę z ewikycją równą trzyletniemu dochodowi, to jest rub. sr. 1650. Ewikycya ta może być składaną w duszach oswobodności przez Sąd Główny poświadczonych, w biletach bankowych lub też w gotowych pieniądzech. Roku 1829 marca 10 dnia.

Sekretarz Felix Mierzejewski.

2 Sąd Ziem. Ptu Wileń. w konkursowej sprawie obywateli Chodasewiczów i b. Kowien. Exaktora Marcina Sobolewskiego, po domierzonej dekretem 1826 r. maja 22 ferowanym, dla kredytorów rekognicyi, usatysfakcyonowania tychże kredytorów odłożył do terminu wyprzedania przez licytacją domów Chodasewiczowskich i Sobolewskiego w mieście Wilnie eksystencyą mających; lecz gdy mimo licznie naznaczonych terminów, pomieniona wyprzedaż z racyi niejawienia się kontrahentów dotąd nie nastąpiła, a w massie funduszu Exaktora Sobolewskiego naydają się z intrat domów gotowe pieniądze, summy kapitalne na debitorach wskazane, oraz stała intrata ze schedy, w domu żyda Abrama Szlazberga, i dla tego Sąd Ziem. postanowił dla kredytorów Marcina Sobolewskiego oprócz domu z obecnych funduszów w miarę onych wystarczenia uczynić satysfakcyą, aby więc wszyscy ciż kredytorowie na termin przywołania sprawy: to jest na dzień 20 idącego meca marca 1829 r. pretensye zrealizowane objawiając, podług warunku dekretu rekognicyjnego prawo do pierwszeństwa satysfakcyi udowodnił, pod skutkami ammissyi zastrzega.

Sędzia Alojzy Malecki.

2 Dziedziczki trzech sched fundum Wiewki, sądzonych z Exdywizyi w Peie Witkom parafii Hucianskiej, mają zaszczyt oświadczyć, iż ktoby życzył takowe schedy nabydź z zabudowaniem dwornym, z gruntami, łąkami, lasami i ludnością osiadłą dziedziczną i odpowiednią tym schedom; po obszerniejszą wiadomość i traktowanie o te schedy na dziedzictwo, uda się do W. Wincentego Daukszy b. Sekr. Sądu Gł. Gran. w domie Hana na Zamkowej ulicy w Wilnie.

Wolno drukować Policmeyster Chrzęstowski.

2 Stosownie do zaleceń Wyższej Zwierz-

chności, domy w mieście Wilnie położone, zostające za rozmaitą należność skarbową pod zawiadywaniem Opieki Szlacheckiej Powiatu Wileńskiego, będą się oddawać przez publiczną licytacją w arędę na sessjach poobiednich w sali Sądu Ziem. Wileńskiego w dniach 20, 21 i 22 idącego meca marca; życzący mieć w arędzie takowe domy raczą w czasie i mieyscu oznaczonym na sessjach Opieki znaydować się, gdzie i o warunkach kontraktów powezmą wiadomość. Domy te są następujące: Jenerałowej Vietinghoff, Rady Stanu Reszki, Assessora Sądu Gł. de Sztrunka, część domu Assessora Sądu Gł. Morawskiego, Półkownika Zienkowieza, Półkownika Andrejewa, Dworzanina Korwela, doktora Klukowskiego, Starościny Zabłockiej, Kapitana i Assessora Jodziewiczów (z rzeczy pretensyi Brzozowskich), Porucznika Wiszniewskiego z karczmą Szyszkinia zwaną, Regenta Nowickiego, obywatela Zafatego i część domu obywatelki Koczykowej, 1829 r. marca 6 dnia.

Zastępujący Marszałka Ptu Wileń. Prezydent Ziemski i Kawaler (podpisano) Gasper Hornowski.

Za zgodność Siemaszko Sekretarz.

3 Niżej podpisany daje wiedzieć, że Opieka Szlachecka Powiatu Wileńskiego, postanowieniami swemi, nad potomstwem i funduszem po zabitym Karolu Sylwestrowiczu Deputacie pozostatym, za opiekunów Radcę Stanu i Kawalera Laudanńskiego, Ignacego Sciepurę Sędziego Granicz. Wileń. i mnie niżej podpisanego przeznaczyła. A zatem upraszam tych, którzy mieli jakie interessa z nieżyjącym Sylwestrowiczem, ażeby ci raczyli udać się sami lub przez plenipotentów prawnie umocowanych, do opiekunów dla odebrania powierzonych papierów, jako też uspokojenia należności na rzecz nieletnich. Datt 1829 marca 5 dnia.

Takowe zawiadomienie jako opiekun i plenipotent podpisuję. Jan Zienkowiez Adwokat Subseliów Wileń. i Regent Gran. Wileń.

Wolno drukować. Wilno 5 marca 1829 r. A. Powstański Prez. Komit. Cenz. Wileń. Radca Koll. i Kawaler.

3 Ponieważ przyrzekłem wielu moim pacjentom przybydź osobiście do Mińska na kontrakty, że zaś niepodobienstwem jest abym wydalil się z Wilna, i opuścił tutejszych moich pacjentów, uważam więc za powinność oznaymic osobom mojej pomocy potrzebującym. Żeby były tak łaskawe i same do Wilna z echaly na kontraktu Sto Jerskie, gdzie spodziewam się stać użytecznym moją pomocą.

Przy tém mam honor oznaymic że ciężka przezemnie wydana o zachowaniu w stanie zdrowia zębów i dziąseł, znayduje się do sprzedania w Xiegarniach: P. Glücksberga i P. Zawadzkiego. Cena exemplarza złt. 2.

Wilno dnia 4 marca 1829 r.

N. Löffler Dentysta approbowany.

Wolno drukować Policmeyster Chrzęstowski.

3 *WW. Hieronim Sędzia Graniczny Zawileyski i Klemens Zabłocki oraz W. Konstancya z Zabłockich Ważyńska* przedali majątność Krykiany Terespole w Powiecie Zawileyskim leżącą *WWJPanom Adolfowi Sędziemu Granicznemu Zawileyskiemu i Stanistawowi Kandydatowi obywatela praw braciom Kublickim*, za prawem wieczystym roku 1828 grudnia 22 dnia w Sądzie Głównym Litewsko Wileńskim 2go Departamentu przyznaniem. *Aże majątność Krykiany jest spadkowa po matce Teresie z Leśniowskich Zabłockiej Podkomorzyny Zawileyskiej; przeto upraszają się kredytorowie na tym funduszu oparci, jeżeli są jacy, aby przed terminem S. Jerzego 1829 roku raczyli jawić się ze swymi stosunkami do nabywców; ponieważ w tym terminie ostateczny z *WW. Zabłockimi* ma się ukończyć rachunek. Ostrzega się przy tem: żeby nikt niechciał dawać pieniędzy pomienionym *WW. Zabłockim* na rachunek należności od *WW. Kublickich*, albowiem ta należność przez różnych już została zaarrestowana. Datt 1829 roku miesiąca februaryi 21 dnia.*

Takowe ostrzeżenie z mocy plenipotencyi *W. Adolfa Kublickiego* podpisuję.

Ignacy Łagiewnicki Advokat Sądu Gł. Wileń.

Wolno drukować Policmeyster Chrzęstowski.

3. Wypuszczają się w aręde lub zastaw folwarki należące do dziedzictwa JW. Marszałka Łappy następujące: 1mo) Bojarele w Pcie Zawileyskim nad rzeką Zymiano położony, od miasta Wilna o mil 7 odległy i 2do) folwark Wiktorynow w Pcie Wileń. położony o półtory mili od Wilna odległy, niemniej wypuszczają się w aręde Traktyer Topolka zwany, o cztery wiorsty za Zielonym mostem przy trakcie Wikomierskim położony, ktoby życzył one zadzierżawie niech się zgłosi do niżej podpisanego w pałacu JW. Pusłowskiego mieszkającego, gdzie znajdzie wszelką tak względnie folwarków jako i traktyeru informacją.

Michał Kottubay Aktowy Regent Komisysy Radziwiłłowskiej.

Wolno drukować Policmeyster Chrzęstowski.

3. Podaje się do wiadomości, że w roku teraz idącym marca 6 d. przez jednego Obywatela w mieście Wilnie w Domie pod Nrem zdejmując rękawiczkę z prawey ręki, przypadkiem z palca zsunięty i zatracony został pierścień brylantowy, średniej wielkości, owalnej figury, puklasty, wody doskonałej, ognia dosyć wiele okazujący; wzdłuż mający trzy kamyczki większe, dochodzące wielkości grochu; z obu zaś końców dwa nieco mniejsze w teyże prostości; w hoku zaś tych, po obu stronach na całym pierścieniu brylanciki małe gęsto osadzone. Ktokolwiek znalazł i ma, uprasza się najmocniej, ażeby zgłosić się raczył do domu JW. JXiędza Prałata i Kawalera Dmuchowskiego, na ulicy Zamkowej położenie mającego, a tam uzyska pełne wynagrodzenie, od mającego zostawione

sobie polecenie, któremu i pierścień ten dobrze znajomy. Dat marca 8 dnia 1829 roku.

Wolno drukować Policmeyster Chrzęstowski.

2. Franciszek Konstantynowicz przed kilku miesiącami dostawszy się na kunszt stolarski a mnie niżej podpisanego z dnia 5 na 6 terażniejszego marca nocną porą okradł mnie w pieniądzech 9 rubli sr. zegarek srebrny i inne sprzęty, jako to: płaszcz sukna ciemno szaraczkowego, surdut takiegoż koloru, spodnie czerkasowe, spodnie szaraczkowe i t. d. Pomieniony złoczyńca będąc przyjęty przezemnie, złożył papiery w rękę moim dowodzące rodowitość z miasta Dyneburga obłożone safianem czerwonym, i one podstępnie na powrót odzyskawszy uciekł. Jego przymioty są następujące: wzrostu miernego, podług metryki przy nim będącej, wieku ma lat 19, włos ciemny i kędzierzawy, twarz sucha i ospowata, oczy czarne, wąs świeżo wysypany. Niżej podpisany uprasza pomienionego złoczyńcę dostawić do Policysy Miasta Wilna. Pisan 1829 marca 7 dnia.

Antoni Makucewicz.

Wolno drukować Policmeyster Chrzęstowski.

Cena produktów na rynkach wileńskich.		Dni targowe			
		Marzec dnia 8			
Niepołożone liczby znaczą, że tych produktów nie było.		srebr.		assygnat.	
		rubie	kop.	rubie	kop.
Bezka litewska małąga garcy litewskich 144.	Zyta suchego - - - -	5	—	20	—
	— surowego - - - -	4	—	16	—
	Pszeniczy ozimey - - -	12	50	5	—
	— — jarey - - - -	8	—	32	—
	Jęczmienia - - - -	3	30	13	20
	Owsa - - - -	3	—	12	—
	Gryki - - - -	3	50	14	—
	Grochu - - - -	5	—	20	—
	Bobu - - - -	—	—	—	—
	Siemienia lnianego - -	7	—	28	—
	— — konopnego - - -	5	—	20	—
	Krup jęczmiennych - - -	12	41	49	64
	— — owsianych - - - -	16	69	66	76
	— — gryczanych - - - -	12	38	49	52
Pud Rossyski.	Łoju wołowego surowego	2	20	8	80
	— — — topionego	3	50	14	—
	Miodu praśn. z woskiem	3	50	14	—
	Wosku topionego niebiel.	14	—	56	—
	Swieże woskowych białych	18	—	72	—
	— — — — żółtych	15	—	60	—
	— — — — tu robionych	3	50	13	20
	— — — — —	3	60	14	40
	Włókna towarne: lnu -	2	20	8	80
	— — — — — pieńki	1	50	6	—
Od dnia 5 do d. 10 marca.	Siana murożnego - - -	—	15	—	60
	— — — — — błotnego - - - -	—	12	—	48
	Faska maśła 6 garcowa -	3	60	14	40
	Soli kuchen bec. gar. lit. 48	—	5	32	20
	Piwa krajow. bec. 40 garc.	3	50	13	20
	— — — — — dubeltowego - -	—	—	—	—
	Ptaśta po parze: indyków	1	—	4	—
	— — — — — kar -	—	30	1	20
	— — — — — gęsi -	—	90	3	6
	— — — — — kaczek -	—	—	—	—
Chleba razowego funt 1	—	2	—	22	
— — — — — pytlowego przedn.	—	4	—	16	
Mięsa - - - -	—	3	—	12	
Wódki garniec 1 - - -	—	50	2	—	